

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat de siele door de Goddelijcke soeticheydt ghetrocken wordt. Dat
XLIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

onbehoorzlijcke liefde tot den coſijn oft nene/
maer dooz eenen ſupuerè puer om ſijnen wil-
le: ſoo hebbe ic oock ghenoechte inde eere die be-
weſen wort aen mijn Crups/ die puer geſchiet
r' mijnder liefde. Ten ware dat den menſche
alleen ſijn ghenoechte nam in het crups te be-
ſitten / ende hem niet en beneerſtiche daer
dooz te ouerdencken de liefde ende ghetrouwic-
heyt/waer dooz ick my geweerdicht hebbe de
bitterheyt des lijdens aen te gaen: oft op eenige
andere maniere noch meer toegaf ſijn eyghen
ſinnelijckheyt dan dat hy hem soude beneerſti-
ghen te volghen het eerweerdich hoozbeelt van
mijn lijden.

Hoe dat de ſiele door de Goddelijcke ſoericheyt
ghetrocken word.

DAT XLIII. CAPITTEL.

Alſe op eenen nacht deuotelijcker met de
Paſſie ons Heeren haer becommert hadde/
ende daer dooz als ſonder toom verboert wert
inden afgront der begeerlijckheden/ ſoo heeft ſe
haer leuer geboelt als onſteken dooz al te grooten
brant der begheerlijckheden / ende ſy heeft
gheseyt tot den Heere: Mijnen ſoetſten bemin-
der/waert dat de menſchen wiſten het gene ick
mi gheboele/ ſy ſouden te recht ſegghen dat ick
my van ſulcken viericheydt ſoude behooren te
onthouwen / om de gheſontheyt des lichaems
wederom te krijgen/daert nochtans v den be-
kender van mijn verholentheden claerlijcken
bekent is/ dat ick my oock niet alle het geweld
van mijn crachten ende ſinnen niet en ſoude
hebben connen wederhouwen van v doozdrin-
ghende

ghende beweginghe. Waer op de Heere beantwoorde: Wie isser/ oft hy soude moeten van sinnen berooft zijn/ die niet en weet dat de onwerdeerlycke machtighe soeticheydt mynder Godtheyt onbegrypelyck verre te bouen gaet alle menschelycke en bleesschelycke geroechte: als alle de soeticheydt des lichaems vergeleken by de Goddelijcke soeticheydt is gelijc een cleyn druppelken by de groote zee der wateren/ daer nochtans de menschen somwylen soo sterckelijck ghetrocken worden dooz menschelycke sinnelijckheyt / datse hen niet en connen onthouwen bande dingen/ waer dooz sy wel wetē datse niet alleenlijck in perijckel van lichaem/ maer oock bande siele sulcken vallen. Hoe veel te minder dan sal een siele/ die doozgoten is met de soeticheydt van ingn Godtheyt/ haer connen wederhouwen van mijn liefde / waer dooz sy weet dat haer eewige salicheyt haer comt. En sy antwoorde hier op: Sy souden mogelijck seggen/ dat nademael ick Professie gedaē hebbe int Cloosterlijck oorden / dat ic soude ghehouwen zijn de viericheyt bande deuotie so te temperen/ dat ick oock soude mogen bedienen de strengicheyt banden regel. Waer op de Heere haer met dese gelyckenisse hem heeft gheweerdicht te leeren/ seggende: Gelijckerwijs/ waert datter gestelt waren sommighe Camerlingen die altydt souden dienen oock ter tafelen des Conincks tot sijn eertweerdicheydt/ maer dat den Coninck nu out geworden zijnde oft andersins onghelich riep eenen bande staenders/ in wiens schoot hy geroechte soude hebben eenen tijt geduerich te rusten: seer onbetamelijck soude het zijn/ waert dat dien Camerlinck/ op den welken den Coninck vercoosen

Ghelijckenisse.

fen hadde teruſten/terſtont oprijſende hem liet
ballen/ om das hy eertijts gheſchickt was om
ter tafelen te ſtaen. Soo oock/ ia noch onbe-
quamelijcker iſt/dat hy dien ic dooz mijn goet-
willighe goedertierenhepdt trecke tot het ghe-
nieten van mijn beſpiegelinghe/hem daer van
trecke om te volgen de ſtrengichept der Orden
van eenighe / hoedanighe Profeſſie het ware.
Als ic den Schepper ende hermaker van alles
onſyndelijke meer genoechte hebbe in een be-
minnende ſiele / dan in alle den arbejdt ende
lichamelijke oeffeninghe die opt ſoude mogen
gedaen worden ſonder liefde ende ſuyuer me-
ninghe. Ende de Heere heeft daer noch by ghe-
boeght: Soo wie niet ſekerlijcks ghetrocken
en wordt van mijnen Gheest tot de ruſte des
beſpiegelinghs/ende nochtans verſuymt zijn
Orden om te beneerſtigen dat hy tot de beſpie-
gelinghe come / die ſchijnt als niet gheroepen
hem te ſtellen aen de tafel van ſijnen Coninck
daer hy gheſtelt is om booz de tafel den Co-
ninck te dienen. Waerom ghelijck eenen die
naer die hem aen de tafel vanden Coninck
ſtelt onghenoet/ weynigh eere ghewint/ maer
beel eer verſmaeythept/ouet nits ſijn onweer-
dichept/ ſoo hy ooc die ſijn Orden verſuymen-
de met ſijnen arbejdt ſoeckt het genieten vande
Goddelijke beſpiegelinghe te vercrijghen/ die
niemandt ſonder mijn ſonderlinghe gratie en
can hebben / crijght daer dooz dickwils meer
ſchade dan profijt / als hy daer in niet en ver-
boordert/ende daer toe int ghene daer hy ſoe
ghefonden was verſtant. Maer die om het ge-
mack des lichaems (als hy weet dat het ghee-
nen noot en is) verſuymt ſijn ordinantie/ſoet-
kende wterlijke ghenoechten/ die doet gelijck

Hoe lief
dat de Hee
re een be-
minnde
ſiele heeft

Die niet
geroepen
en is tot
de beſpie-
gelinghe
en magh
ſijn Orde
niet ver-
ſuymen.

eenen dis als hy ghestelt ware om te dienen
aen de tafel des Conincks/ ginck na den stal
van sijn peert / het welck streplende hy hem
leelyck begapde.

Hoe aenghenaem den Heere is de
eere des Cruys.

DAT XLV. CAPITTEL.

O eenen bypdagh alse eenen heelen nacht
met ghedachten ende begheerten onsteken
zijnde sonder slapen ouergebroght hadde/ haer
te bozen comende met wat een liefde sy de ysere
nagelen getrocke hadde wt een Crucifix datse
by haer hadde / ende hoe datse daer door wel
riekende garioffel nagelen inne gesteken had-
de/ heeftse tot den Heere geseyt : O soetsten be-
minder hoe gebalt het v/ dat ic de ysere nagelen
wt v soetbloepende wonden uwer hande ende
voeten wttreckende/ daer inde plaetse wel rie-
kende garioffel nagelen/ door liefde ingesteken
hebbe. De Heere heeft geantwoort : Ick hebbe
die affectie soo wel ghenomen/ dat ick daerom
in alle uwe wonden van v sonden den edelsten
balsam van mijn Godthepdt ghegaten hebbe/
waerom dat alle de heyligen inder eewichepdt
wonderlijcken haer sullen verheugen/ want v
wonden sullen henlieden behaghen om dat de
costelycke olie daer in gegoten is. Waer op sy
Mijn Heere sult ghy soo oock aen elck doen die
sulcks doen ? De Heere antwoortde: Niet aen
elck/ maer aen die sulcke die oock met dierghel-
ijcke affectie dat doen/ die sal ic ooc goet doen.
Maer die door v exempel verweckt zijnde het
selste doen met sulcken deuotie alse connen/
dis

De dienst
die met
een godt-
vruchtige
meyninge
ghedaen
vort hoe
vel dat
hy cleyn
is, soo is
hy noch-
tas Godt
aengenaē.